

כתרים לאותיות

זיידושים בענייני פרשת דברים ומגילת איכה
בדרך הרבנו והסוד

ארץ רפאים תחשב אף הוא רפאים ישבו בה לפנים והעמנים יקראו לה זמזמים (דברים ב' כ')

רמז בהאי קרא למיתוק הגבורות ורמז לשנים מקרא ואחד תרגום בהאי קרא ובשייכות שמו"ת למיתוק הגבורות ורמז במילה ישראל לחורבן הבית ובניינו באש ורמז למשיח בן יוסף ומשיח בן דוד בפסוק זה ורמז למש"כ בתהילים יושב בסתר עליון וגו' בתיבות פסוק זה

א. רמז למיתוק גבורות מנצפ"ך בפסוק זה

הנה בתרגום כ' על המילה רפאים גבריא ועל המילה זמזמים כ' חשבני. ונראה שיש בפסוק זה רמז למיתוק הגבורות. והיינו שגבריא רומז לה' גבורות מנצפ"ך. ומנצפ"ך הם כפולות וכנגד זה הוזכרו בהאי קרא ב' פעמים רפאים שתרגומם גבריא.

ונראה שהמיתוק נרמז במילה רפאים שהיא אותיות אפרים. ויש בזה רמז לב' פעמים אפר שמיעוט רבים שתיים. ואפר שייך למיתוק הגבורות כמש"כ בזהר (חקת) בעניין פרה אדומה שפרה היא אותיות ה' פ"ר דשייכא לה' גבורות מנצפ"ך שהם בגי' פ"ר. ומיתוקם הוא בחיבורם לאחד וזה עניין מה שבשריפתה היא נעשית אפר שהוא אותיות א' פ"ר. וא"כ י"ל שבב' פעמים אפר נרמז המיתוק דמנצפ"ך כפולות.

ונראה שזה נרמז במה שבין ב' התיבות רפאים כ' תחשב אף הוא. והיינו שאף שייך לגבורה דשייכא לחרון אף. וב' פעמים רפאים יש בהם רמז למיתוק גבורות מנצפ"ך כפולות בב' הבחינות דגבורות נסתרות וגבורות נגלות כמש"כ באר"י דאיכא ב' בחינות אלו בגבורות (שעה"פ נצבים). והיינו דרפאים רומז לב' פעמים א' פ"ר כנ"ל. וא"כ בב'

בתיבות פסוק זה

פעמים רפאים איכא רמז למיתוק ד' פעמים מנצפ"ך כנגד מנצפ"ך כפולות נסתרות ונגלות.

ונראה שכשמוסיפים צ' למניין ד' פעמים מנצפ"ך הם בגי' 1210. וזהו הגי' של ב' פעמים שכ"ה וב' פעמים מנצפ"ך. והצ' שייך למיתוק בבחינת צדיק כמו שנרמז במש"כ מנצפ"ך הארץ זמרת שמענו צבי לצדיק דהיינו שהצ' ממתק לגבורות הרמוזות באותיות מנצפ"ך דמנצפ"ך..

ב. רמז למיתוק גבורות מנצפ"ך ע"י שנים מקרא ואחד תרגום ורמז לשמו"ת בפסוק זה

ונראה שמה שבתרגום של המילה רפאים יש רמז לגבורות ובלשון הקדש של תיבה זו יש רמז למיתוק הגבורות שייך למש"כ באר"י שעניין התרגום שייך לגבורות ולקליפה ולכן נכתב ע"י אונקלוס הגר שעניין הגר הוא בירור ניצוצות הקדושה מהקליפה.

ונראה שעניין שנים מקרא הוא למתק הגבורות של כפולות מנצפ"ך דשייכי לתרגום. ונראה שיש רמז במילה תרגום לגבורות. והיינו שבחשבון מ' סתומה כו' מאות ועד"כ דתיבה היא בגי' 1210. והגי' של שכ"ה שכ"ה מנצפ"ך מנצפ"ך כנגד כפולות מנצפ"ך דשייכי לכפולות שכ"ה ניצוצות קרדוניתא (כמש"כ

בת"ז) היא 1210.

ונראה שבמילים שנים מקרא יש רמז למיתוק. והיינו שהם בגי' 741. ועניין המיתוק שייך לש"ע ניצוצין דנהורא. וש"ע הוא גם הגי' של המילים חסד רחמים. וב' פעמים ש"ע כנגד המיתוק דמנצפ"ך כפולות הם בגי' 740. והא' היתירה רומזת לא' דשייכא למיתוק הגבורות כעניין א' פ"ר וכן"ל.

ונראה שיש רמז לזה במה שאחז"ל לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הציבור שנים מקרא ואחד תרגום. והיינו שתיבת ואחד רומזת להפיכת ה' גבורות דשייכי לתרגום לאחד כעניין א' פ"ר דאפר פרה.

ונראה שבר"ת של שנים מקרא ואחד תרגום יש רמז למיתוק שהם בגי' ש"ע ש"ע ו' ורומז לב' פעמים חסד רחמים שהם בגי' ש"ע כנגד מיתוק כפולות מנצפ"ך. והאות ו' רומזת ליסוד דשייך לצדיק שהיא ספירה שישית בחג"ת נהי"מ והצדיק שייך למיתוק. ובס"ת יש רמז לגבורות שבחשבון מ' סתומה כו' מאות הם בגי' ש"כ ש"כ ה'. ורומז לה' גבורות דשייכי לכפולות ש"כ ניצוצין דקרדוניתא.

ונראה שיש רמז לזה במש"כ בסיפא דהאי קרא יקראו לה זמזמים. והיינו שיקראו רומז לבחינת מקרא דשייכא

והמילים מעי לו הם בגי' יוסף דשייך למיתוק דיסוד צדיק כנ"ל.

והמילים רחם ארחמנו הם בגי' מלכות א-ל הויה. ויש בזה רמז למיתוק הגבורות דשייכי למלכות ע"י חיבור השמות א-ל והויה דשייך חיבורם למיתוק הדינים כמש"כ באר"י (שא-ל הויה עולה ז"ן והוא סוד השפע). וכפילות ענין הרחמים בתיבות אלו הוא כנגד מיתוק כפולות מנצפ"ך.

והמילה נאם היא בגי' צ"א כמו הגי' של א-ד-נ-י הויה. ושייך חיבור ב' שמות אלו למיתוק הדינים בחיבור היסוד והמלכות ובחיבור דין ורחמים. וזהו שם הויה שבסיפא דקרא לרמזו על התגבורות הרחמים דשייכי לשם הויה על הדינים דשייכי לשם אדנות.

ונראה שבמה שכ' בהאי קרא דארץ רפאים יש רמז לאפרים כנ"ל והוא בחינה של משיח בן יוסף שבא מאפרים. ובמה שכ' והעמנים יש רמז למשיח בן דוד שיצא מרות המואביה ועליו נדרש עמוני ולא עמונית מואבי ולא מואבית.

ונראה שיש רמז לחיבור ב' המשיחים בשנים מקרא ואחד תרגום. והיינו שהגי' של ב' פעמים מקרא עם פעם אחת תרגום היא 990. וזהו נמי הגי' של התיבות משיח בן יוסף משיח בן דוד. והיינו כמשנ"ת דשייך ענין שמו"ת למיתוק הגבורות שיתמתקו בגאולה בחיבור היסוד והמלכות דשייך לחיבור ב' המשיחים.

ד. רמז במילה ישראל לחורבן הבית ובניינו באש ובשייכות עניין זה למשנ"ת שהגבורה שייכא לפירוד והחסד לדיבוק ורמז בקרא דכי תצא אש ומצאה קצים וגו' לחורבן הבית

נראה לבאר שיש רמז במילה ישראל לחורבן הבית ובניינו באש. והיינו שבהסרת האותיות אש מישאל נשאר האותיות יר"ל. ויר"ל הוא הגי' של קצים. וזה רמזו במש"כ (שמות פכ"ב פ"ה) כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או הקמה או השדה שלם ישלם המבער את הבערה. והיינו שכי תצא אש היינו

דברי בו זכור אזכרנו עוד על כן המו מעי לו רחם ארחמנו נאם ה'.

והיינו שהמילה הבן היא אותיות ה' בן. ויש בזה רמז לה' פעמים תיבת בן שהם בגי' י' פעמים הויה. וי' פעמים הויה שייכי למיתוק י' גבורות דמנצפ"ך כפולות כמבואר באר"י (ע"ח שער הפורים פ"ו). (ואפשר דה' ב"ן יש בזה רמז לה' גבורות דשייכי למלכות דשייכא לשם ב"ן).

והמילה יקיר היא בגי' ש"כ ורמז לש"כ ניצוצות קרדוניתא דשייכי לגבורות כמש"כ באר"י (אוצ"ח שער רפ"ח פ"ה). והמילים לי אפרים אם ילד הם בגי' ש"ע פ"ו. ויש בזה רמז למיתוק הגבורות דשייכי לשם אלקים שהוא בגי' פ"ו בבחינת חסד רחמים שהם בגי' ש"ע.

ואח"כ כ' שעשועים שרומז לב' פעמים ש"ע כנגד מיתוק מנצפ"ך כפולות כנ"ל. ואותיות ו' י"ם רומזות למיתוק הגבורות דשייכי למלכות דשייכא לים ע"י היסוד צדיק דשייך לו'.

ונראה שבמש"כ כי מדי דברי בו יש עוד רמז לזה. והיינו שתיבות אלו הם בגי' ב' צ' גבורה. והיינו ב' פעמים צ' שממתקים י' גבורות דמנצפ"ך כפולות.

ומש"כ זכור אזכרנו עוד רמז ליסוד דשייך לבחינת זכר כמש"כ בזהר בעניין זכור ושמור דשבת שזכור שייך לזכר ושמור לנקבה. והכפילות דזכור אזכרנו היא כנגד המיתוק דמנצפ"ך כפולות ע"י היסוד. ונראה שיש בזה רמז שהמילה עוד היא בגי' יסוד.

והמילים על כן הם בגי' יוסף דוד. ויש בזה רמז לחיבור היסוד והמלכות שממתק את הדינים בגאולה כמש"כ באר"י.

והמילה המו רומזת לאותיות ה' מ"ו והיינו ה' פעמים מ"ו. ומ"ו הוא הגי' של מילוי שם הויה דיודי"ן דשייך לשם ע"ב שהוא בגי' חסד ושייך למיתוק הדינים. וה' פעמים מ"ו הם כנגד המיתוק דה' גבורות מנצפ"ך.

למיתוק כנ"ל. והמילה זמזמים יש בה כפל אותיות ז"מ שרומז לכפילות דשנים מקרא.

והמילה זמזמים היא בגי' קדם. וקדם הוא מזרח ושייך לאברהם שתיקן שחרית שהוא בזמן זריחת החמה במזרח ואברהם שייך לחסד. וכן הר"ת והס"ת של התיבות והעמנים יקראו לה זמזמים הם בגי' קדם. וכן קדם רומז לבחינת הפנים דשייכא לחסד שהיא היפוך בחינת אחר דשייכא לגבורות ולהסתר פנים וכעניין מש"כ אחר וקדם צרתני. וב' פעמים קדם הרמזים כאן הם בגי' רפ"ח ורומז למיתוק רפ"ח ניצוצות דקליפה דשייכי לגבורות.

והס"ת לבד של התיבות הנ"ל הוא בגי' צ"א ורומז למיתוק הדינים בחיבור השמות אד' הויה שהם בגי' צ"א. (וחיבור ב' בחינות אלו שייך לחיבור היסוד והמלכות דשייך למיתוק הדינים כמש"כ באר"י וכן לבחינת השם השלם שתהיה בגאולה כשימתקו הדינים).

ונראה שיש עוד רמז למיתוק הדינים במילה זמזמים שהיא בגי' דן מים. (ודן הוא מניין האותיות דאיכא בהאי קרא כנ"ל). ורומז למיתוק הדינים דשייכי לבחינת דן במים דשייכי לחסד.

ותרגום תיבת זמזמים היא חשבני. וחשבון הגי' של המילה חשבני הוא ש"ע. וש"ע הוא הגי' של חסד רחמים כנ"ל וכן שייך לש"ע ניצוצין דנהורא דשייכי למיתוק כנ"ל.

ג. רמז בתיבת רפאים לאפרים ורמז בקרא דהבן יקיר לי אפרים למיתוק הגבורות ורמז בקרא דארץ רפאים לחיבור משיח בן יוסף ומשיח בן דוד ורמז לחיבור ב' המשיחים בשנים מקרא ואחד תרגום

ובעניין מה שנתבאר שבמילה רפאים יש רמז למילה אפרים דשייכא לאפר ולמיתוק נראה להוסיף דשייך עניין אפרים למש"כ (ירמיה ל"א) הבן יקיר לי אפרים אם ילד שעשועים כי מדי

ונראה שהאותיות הם בחינת כלי כמש"כ באוצ"ח. וכלי שייך לצמצום ולמלכות ולגבורה. והיינו שבחינת האותיות שעומדות בפנ"ע בלא תיבה היא בפירוד דשייך לגבורה ולכח האש כמש"כ בלשם הנ"ל. והמיתוק הוא בדיבוקם לאחד דשייך למים וחסד. וזה בחינת התיבה שהיא מחברת את האותיות. ולכן עניין הגבורות נרמז בהאי קרא במנין האותיות ועניין המיתוק נרמז במנין התיבות.

והנה כ' הלשם (דרוש עולם התווה א' ב') שענין סוף מעשה במחשבה תחילה שייך למה שאחז"ל שבתחילה עלה במחשבה לברא את העולם במידת הדין וראה שאין העולם מתקיים הקדים מידת הרחמים ושתפה למידת הדין.

ונראה שיש לזה רמז בתיבות סוף מעשה במחשבה תחילה. והיינו שהתיבות סוף מעשה הם בגי' תקס"א והמילה מחשבה היא אותיות ב' חמשה. ויש בזה רמז שבמחשבה תחילה היה במידת הדין דשייך לחמשה גבורות דמנצפ"ך כפולות וזהו ב' חמשה. אבל תקס"א רומז למיתוקם ברחמים שזהו הגי' של מנצפ"ך מנצפ"ך א'. ויש בזה רמז למיתוק מנצפ"ך כפולות בא' כמש"כ בזהר (חקת) בענין פרה אדומה שבשריפתה מתהפך ה' פ"ר שרומז לה' גבורות מנצפ"ך שבגי' פ"ר לא' פ"ר שזהו האפר דשייך למיתוקם בחיבורם לאחד.

עוד כ' שם הלשם שענין האש והגבורה שייכי לדבר יבש ולפירוד וענין החסד והמים שייכי לדבר לח ולדיבוק. ולכן כל דבר שנשרף מתפרד והמים מדבקים כמו קמח שבעיסה.

ונראה דשייך לזה ענין הפיכת הגבורות לאחד בבחינת א' פ"ר דאפר. והיינו שהם מתמתקים ע"י דיבוקם דשייך לכח המים והחסד שהוא היפוך כח הפירוד דאש וגבורה.

ונראה ששריפת הפרה באש שרומזת לשריפת הגבורות היא בחינה של מיתוק הגבורות בשורשן. דהיינו

התיבות. והיינו שחורבן הבית (שהבית הוא אותיות תיבה ושייך לבחינת תיבה כנ"ל) הוא ע"י שהתיבה ישראל חריבה וזהו ע"י הסרת האבנים-האותיות א' ש' מהבית-התיבה ישראל. וכן בניית הבית-התיבה הוא על ידי החזרת האבנים-האותיות א' ש' לתיבת ישראל שבזה נבנה הבית-התיבה

ונראה שהאותיות יר"ל הם גם בגי' עמלק. והיינו שכשיעקב גבר על שרו של עשו דשייך לעמלק אז הוא נקרא ישראל ע"ש כי שרית (בראשית פל"ב פכ"ט). וכשגברה יד עשו ועמלק בחורבן הבית ירדה בחינת ישראל ויצאה האש ומצאה קצים. והיינו שיצאו האותיות אש מיישראל וחברו לקצים שהם בגי' עמלק. והם גם הגי' של יר"ל שהוא ישראל בהסרת האותיות אש.

ונראה שיש לזה רמז שכשמחברים תיבת קצים עם תיבת אש הם בגי' ישראל.

ונראה שבזה יתבאר מש"כ בגאולה (עובדיה א' י"ח) והיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש. והיינו שכשתחזור האש לבחינת יעקב כמש"כ בית יעקב אש אז תושלם בחינת ישראל ואז יהיה בית עשו לקש.

והנה שלימות ישראל היא בחיבור ב' הבחינות דיעקב וישראל. ונראה שהפרש בגי' בין ישראל ליעקב הוא שנ"ט שהוא הגי' של שטן. והיינו שהשטן פועל שלא יהיה חיבור ביניהם ותשלט הס"א בעולם.

ה. רמז במנין האותיות והתיבות דהאי קרא למיתוק הגבורות וביאור כמש"כ הלשם שענין המיתוק שייך לדיבוק וענין הגבורה לפירוד ובשייכות ענין זה לב' הבחינות דאותיות ותיבות

ונראה דבקרא הנ"ל דכ' ארץ רפאים תפיל וגו' איכא נ"ד אותיות שרומזות לבחינת דן דשייך לדין. ואיכא ביה י"ג תיבות שהוא הגי' של אחד ורומז למיתוק הגבורות שהוא בהפיכתן לאחד.

האש שהחריבה את הבית. ורומז ליציאת האותיות אש מיישראל שאז נשאר בהם רק האותיות יר"ל שהם בגי' קצים וזש"כ ומצאה קצים.

ומש"כ ונאכל גדיש או הקמה או השדה רומז לחורבן בית המקדש. והיינו שבתיבות הקמה השדה האותיות הפנימיות הם מקדש. ויש בתיבות גדיש או הקמה או השדה את האותיות ג' מקדשא הוד הויה האש. ורומז לב' בתי מקדשות דשייכי להוד הויה שנשרפו באש וכן לביהמ"ק הג' שיבנה באש. וכן האותיות גדיש הם אותיות ג' ש-ד-י ורומז לג' בתי מקדשות דשייכי לשם ש-ד-י דהשראת השכינה דבימה"ק שייכא למש"כ בשה"ש (פ"א פי"ג) בין שדי ילין והיינו בין בדי הארון.

ונראה דד' האותיות ה' שבאותיות החיצוניות שבתיבות הקמה השדה רומזות לגבורות מנצפ"ך כפולות בב' הבחינות דגבורות נסתרות וגבורות נגלות וזהו ד' פעמים ה'. והגבורה שייכא לאש כמש"כ בזהר (תולדות). והחורבן שייך לשליטת הגבורות והדינים. ונראה שזה ביאור הכפילות דשלם ישלם המבער את הבערה שהם כנגד ד' הבחינות דגבורות מנצפ"ך. ונראה שיש עוד רמז לזה והיינו שהמילה הבערה היא אותיות ב' הערה. והערה הוא הגי' של מנצפ"ך וב' הערה רומז למנצפ"ך כפולות.

ונראה שהסרת האותיות אש מיישראל רומזת לפירוד ומחלוקת בישראל שהאותיות אש הם האותיות המחברות בין האותיות יר"ל (שהש' מחברת בין ה' לר' והא' מחברת בין הר' לל'). ושייך לאש של השנאת חנם שהחריבה את הבית. ובבנין הבית תחזור האש לבחינת ישראל ושייך חזרת האותיות א' ש' לישראל לחזרת השלום והאחדות בישראל. וזה ענין כי אתה ה' באש הצתה ובאש אתה עתיד לבנותה (ברכת נחם).

ונראה דשייך לזה מש"כ הגר"א בס' יצירה שאבנים הם האותיות ובתים הם

שדווקא ע"י כח האש דשייך לגבורה פועלים את המיתוק.

ונראה שזה עניין מה שמעריבים את אפר הפרה במים דשייך לדיבוק האפר המפורד שנפרד ע"י השריפה ע"י המים המדבקים דשייכי לחסד.

ונראה שזה גם עניין מה שאומרים בברכת נחם כי אתה ה' באש הצתה ובאש אתה עתיד לבנותה. והיינו שהאש הטבעית של העוה"ז שייכא לגבורה ופירוד וחורבן. אבל האש העליונה שייכא למיתוק הדינים בשורשן שהיא שייכת לכח האש והדין שהיו בבריאת העולם שאז היתה הבחינה של סוף

מעשה במחשבה תחילה שהוא שיתוף מידת הדין במידת הרחמים כנ"ל ובזה האש עצמה הממותקת בכח החסד והמים היא יוצרת את הבניין וזה עניין בית המקדש השלישי שיירד בנוי מן השמים באש. ושמים הוא נוטריקון של אש מים כמש"כ בקדמונים.

ו. רמז בהאי קרא למש"כ בתהילים יושב בסתר עליון וגו' דשייך למיתוק הגבורות

ונראה שיש רמז בהאי קרא למש"כ יושב בסתר עליון וגו'. והיינו דבהאי קרא דארץ רפאים כ' ב' פעמים רפאים. והג' של ב' פעמים רפאים היא תרס"ב כמו המילה בסתר. וכ' ארץ רפאים

תחשב אף הוא רפאים ישובו בה לפנים והעמנים וגו'. והיינו שאחר הפעם הב' שכ' רפאים כ' ישובו שהוא אותיות יושב והיינו יושב בסתר. ואח"כ בה לפנים והעמנים. והאותיות בה"ל בחילוף הה' באתב"ש לצ' הם אותיות בצל. והמילה עליון היא בגי' עמון. וא"כ יש כאן רמז ליושב בסתר עליון בצל. ושם ש-ד-י שייך להשפעת החסד והטוב שרומז ליש די בעולמו. וזה נרמז במילה פנים דשייך לגילוי פנים שהוא היפך ההסתר פנים דגבורה. והמילה יתלונן היא בגי' מתוק. והיינו כנ"ל שבמה שכ' בסיפא דהאי קרא יראו לה זמזמים נרמז עניין מיתוק הדינים.

רמזים במגילת איכה

איכה ישבה בדד העיר רבתי עם היתה כאלמנה שרתי בגוים רבתי במדינות היתה למס (א' א')

ונראה שיש בזה רמז לגאולה ולבניין הבית דכיהמ"ק שיהיו בפתחת המ' הסתומה דלמרבה המשרה שתיעשה כב' דלתין כמש"כ באר"י (ליקו"ת לך לך) וזהו בית דלת דלת.

ולפני תיבות אלו כ' איכה שבמילוי הוא בגי' גבריאל כנ"ל. ואחר תיבות אלו כ' העי"ר שרומז לה' גבורות דמנצפ"ך כנ"ל. והיינו שהבחינה של הבית דלת דלת שבאמצע רומז למיתוק מנצפ"ך כפולות שיתמתקו בגאולה.

ונראה דשייך לזה מש"כ באר"י שענין ב' הדלתות שייך לדלת של ציון ודלת של ירושלים. וציון שייכא ליסוד שהיא בגי' יוסף וירושלים שייכא למלכות וכמש"כ האר"י והגר"א. וא"כ בבחינה של ב' הדלתות יש רמז לחיבור היסוד והמלכות שיהיה בגאולה שעל ידי חיבור זה מתמתקים הדינים כמש"כ באר"י. וזה נרמז באותיות ב' ד' ו' וכנ"ל. והנה הר"ת והס"ת של המילים איכה ישבה הם האותיות אהיה. ונראה שיש בזה רמז לשם אהיה-אשר אהיה דשייך לגאולה. והתיבות איכה ישבה הם גם בגי' חמשה כנ"ל וגם בגי' שמחה. ויש בזה רמז לשמחה שתהיה בגאולה במיתוק חמשה גבורות מנצפ"ך.

כפולות גם בניצוצות קרדוניתא). והמילה העיר רומזת לה' גבורות מנצפ"ך שהם בגי' עיר וזהו ה' עי"ר. ונראה להוסיף בזה עוד שהתיבות איכה ישבה הם בגי' חמשה (353) ויש בזה רמז לחמשה גבורות דמנצפ"ך.

ונראה שהר"ת של המילים איכה ישבה בדד העיר רבתי עם הם בגי' רפ"ח. ורומז לרפ"ח ניצוצות דקליפה דשייכי לגבורות ודינים. והם אותיות איכה רע ורומז למש"כ באיכה (ב' ה') היה ה' כאוב וגו'.

ונראה שיש בתיבות אלו גם רמז למיתוק הדינים ולגאולה. והיינו שהר"ת והס"ת של המילים איכה ישבה בדד העיר רבתי עם הם האותיות איב"ה ר"ע ההדרי"ם. והגי' שלהם עה"כ די' אותיות היא ב' פעמים מנצפ"ך כנגד מנצפ"ך כפולות ועוד ב' פעמים א' שרומזות למיתוקם כענין א' פ"ר דאפר פרה כמש"כ בזהר (חקת).

והתיבות ישבה בדד רומזות לאותיות יש בה ב' ד' ד'. והיינו מה שיש במילוי אותיות אלו שהם האותיות בית דלת דלת. ואותיות אלו הם בגי' אלף ר"פ. ויש בהם רמז למיתוק דא' פ"ר שאלף רומז לא' ופ"ר הוא הגי' של מנצפ"ך.

נראה שיש בהאי קרא כמה רמזים בענין הגבורות ששלטו בזמן חורבן הבית. והיינו דתיבת איכה במילוי היא האותיות אלף יוד כף הי' שהם בגימטריא גבריאל. ונראה שתיבת איכה באתב"ש היא האותיות תמל"צ. ואותיות אלו הם בגי' תק"ס כמו מנצפ"ך כפולות (והוא פלא שגם בשו"ע סימן תק"ס הוא הלכות זכר לחורבן ורומז לכח הדינים ששלט בחורבן). ובמש"כ ישבה בדד יש רמז לי' גבורות שהם אותיות יש בה בדד והיינו ששלטה הגבורה שיש בה י' כוחות דמנצפ"ך כפולות והמילה בדד היא בגי' י'. ונראה שחלוקת הי' גבורות שייכא לב' ד' ד' כיון דאיכא ב' פעמים ד' אותיות מכנ"ף ועוד ב' פעמים צ' דשייכי למיתוק כמו שנרמז במש"כ מכנ"ף הארץ זמירות שמענו צבי לצדיק דהיינו שהמיתוק דמכנ"ף הוא ע"י בחינת הצדיק דמשיח בגאולה.

והתיבות ישבה בדד הם בגי' ב' שכ"ה ורומז לב' פעמים שכ"ה ניצוצין דקרדוניתא דשייכי לגבורות כמש"כ באר"י (אוצרות חיים שער רפ"ח פ"ה ומקורו בזה"ק פר' תזריע דמ"ח ע"ב). וענין ב"פ הוא כנגד הכפילות דמנצפ"ך כפולות. (וכ"כ באוצ"ח שיש בחינה של

בכו תבכה בלילה ודמעתי על לחיה אין לה מנחם מכל אהביה כל רעיה בגדו בה היו לה לאיבים (א' ב')

רמז לחיבור ב' הבחינות דיוסף ודוד דשייך לחיבור היסוד והמלכות בגאולה שממתק הדינים כמש"כ באר"י (שעה"כ דרושי קר"ש דרוש ח').

ובמש"כ רעיה בגדו בה היו לה לאיבים נראה דאיכא רמז למיתוק הי' גבורות מנצפ"ך בגאולה. והיינו דתיבת רעיה היא בגי' ה' מנצפ"ך. והמילה בגדו היא בגי' דוד עה"כ. והמילים בה היו לה לאיבים הם בגי' יוסף. ויש בזה

נראה דלילה שייך לגבורה והכפילות דבכה תבכה שייך לכפולות מנצפ"ך. והתיבות בכה תבכה עה"כ המחברם הם בגי' אברהם יצחק. ונרמז בזה שע"י הבכי פועלים את מיתוק הדינים דשייך לחיבור חסד דאברהם עם גבורה דיצחק.

כל רדפיה השיגוה בין המצרים (א' ג')

שהם בגי' שם ובצירוף סופי התיבות שלפניהם שנרמז בהם אותיות הויה כנ"ל יש כאן רמז לשם הויה. וכן תיבת המצרים היא בגי' שכינה. ונמצא שבצירוף אותיות הויה אלו עם

י-ה-ו-ה. ונראה שיש בזה רמז גם בתיבות בין המצרים שרומזות לאותיות הפנימיות בתיבת המצרים (שהם הבחינה דבין המצרים) והיינו האותיות מצרי

הנה הר"ת דהני תיבות הם האותיות כרהב"ה שהם בגי' רל"ב. ונראה שיש בזה רמז לד' המילויים דשם הויה דהיינו ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן שהם בגי' רל"ב. וזה נרמז בב' האותיות האחרונות של התיבות רדפיה השיגוה שהם האותיות

ובין הר' ל' הם האותיות כלמנסעפצ"ק שהם בגי' תק"מ. ובין האותיות י' למ' הם האותיות כ"ל שהם בגי' נ'. וביחד הם האותיות צרס"ק תקמ"נ. ונראה שהם הגי' של התיבות ידו פרש צר על כל. והם ה' תיבות כנגד ה' גבורות. והתיבה האמצעית בהם היא צר וכן האותיות האמצעיות בתיבת המצרים הם האותיות צר ושייך לבחינה דבין המצרים.

ונראה שכשמסירים את האותיות צר מתיבת המצרים נשאר בה את האותיות המים. ויש בזה רמז למיתוק הגבורה שהוא בחסד דשייך למים כמש"כ בזהר (תולדות). והמים רומז לה' מים דהיינו ה' חסדים שממתקים לה' גבורות. ונראה שהאותיות צרס"ק תקמ"נ הם בגי' נקמת הויה בנבוכדנצר. ורומז למיתוק שיהיה בגאולה שיבא יום נקם ושלם לנבוכדנצר וחילו שהחריבו את הבית. וכן הם בגי' נקמת הויה משיח בן דוד. והיינו נקמת ה' בגוים שתבא בגאולה ע"י משיח בן דוד.

שהוא מעורר לתשובה ומביא לכפרה דשייך עניינם למיתוק הדינים. ונראה שיש בזה רמז שהגי' של י"ז ט' היא כ"ו כמו שם הויה.

ונראה דעניין ב' הצומות הוא כנגד מיתוק הגבורות דמנצפ"ך כפולות. ונראה שיש בזה רמז והיינו שהמילים י"ז תמוז ט' אב הם בגי' אברהם יצחק הויה. ורומז לחיבור חסד דאברהם עם גבורה דיצחק דשייך למיתוק הגבורות. וכן שם הויה שייך לזה כנ"ל. ואפשר דשם הויה רומז לעקב שהוא שייך לשם הויה כמש"כ בשערי אורה. וביעקב כלולים כל הג' אבות כמש"כ בזהר ושייך לתפארת ולרחמים ולחיבור חסד דאברהם עם גבורה דיצחק. ולכן שייך בו הבחינה של מיתוק הגבורות.

ונראה שהבחינה של בין המצרים רומזת נמי לגימטריא של ההפרש שבין האותיות ה-מ-צ-ר-י-ם. והיינו שבין האות ה' לאות מ' הם האותיות וזחטיכ"ל שהם בגי' צ'. ובין האותיות מ' לצ' הם האותיות נסע"פ שהם בגי' ר"ס. ובין האותיות צ' לר' איכא אות ק'.

רל"ב שרמוז בר"ת הנ"ל יש כאן רמז לה' פ' הויה. והנה הס"ת דהני תיבות הם האותיות לההנ"מ שהם בגי' ק"ל. וזהו נמי הגי' של ה' פעמים הויה. ונראה שיש בזה רמז ל' פעמים הויה שממתקים ל' גבורות דמנצפ"ך כפולות כמבואר באר"י (ע"ח שער הפורים פ"ו).

ונראה שיש בזה רמז באותיות רד"פ שבתבת רדפיה שהם אותיות ד' פ"ר. ורמוז בהם ד' פעמים מנצפ"ך שבגי' פ"ר והיינו כנגד מנצפ"ך כפולות בב' הבחינות דגבורות נסתרות וגבורות נגלות כמש"כ באר"י (שעה"פ נצבים).

והנה הימים שבין י"ז בתמוז לט' באב נקראים בין המצרים. ונראה שכשמצרפים את הגימטריא של כל הימים הללו דהיינו האותיות י"ז י"ח י"ט כ' כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' הם בגי' דין מנצפ"ך ויש בזה רמז לגבורות והדינים שהתגברו בימים אלו.

והנה ימי בין המצרים מתחילים ונגמרים בב' צומות דהיינו י"ז בתמוז וט' באב. ונראה שצום שייך למיתוק הדינים

צעק לבם אל אד' חומות בת ציון הורדי כנחל דמעה יומם ולילה וגו' (ב' י"ח)

ובבניין ביהמ"ק תתחדש הנבואה. והנה הדמעות שייכי לבחינת מים עליונים. וטיפת היסוד שייכא למים תחתונים כמש"כ בסה"ק. ובחז"ל איתא (תענית כ"ה) דאין טפח יורד מלמעלה שאין תהום עולה לקראתו טפחיים. ונראה לבאר בזה שע"י ירדת הדמעה שהיא בבחינת טפח היורד מלמעלה אז התהום עולה לקראתו טפחיים והיינו דאשה שייכא לב"פ מ"ב כמש"כ באר"י. (ונראה שיש רמז במילים אבא אמא לב"פ מ"ב. והיינו שהמילה אמא היא בגי' מ"ב. והאות האמצעית דאבא והאות האמצעית דאמא הם מ"ב). וא"כ תהום עולה לקראתו טפחיים שייך לחיבור היסוד והמלכות שמושפע על ידי הדמעה שהיא בבחינת טפח היורד מלמעלה. ושייך עניין זה לחיבור היסוד והמלכות שיהיה בגאולה.

שייכא למיתוק הדינים ולגאולה שכ' בה אז ימלא שחוק פינו. וההפרש של ר"י רומז שהבחינה דישחק שייכא ליציאה מגלות לגאולה. ובאמת הגר"א כבר כ' כע"ז דיצחק שייך לגבורה וישחק שייך למיתוק בבחינת יין המשמח.

ונראה דזש"כ באיכה בקרא הנ"ל חומות בת ציון הורדי כנחל דמעה יומם ולילה. והיינו שע"י הדמעה יחזור הנחל דיסוד להשפיע למלכות ויפסיק להיות חרב. וזהו יומם ולילה דחיבור היסוד והמלכות שייך לחיבור בחינת יום ולילה דשייכי לב' הבחינות דזכר ונקיבה. ונראה שזה נרמז גם כמש"כ באיכה עיני עיני ירדה מים שעין היא מל' מעיין ורומז לחידוש הנביעה בב' הנחלים היוצאים מהיסוד ע"י התיקון שבא מכח הדמעות והבכי על החורבן. ושייך לזה מש"כ בזהר שנצח והוד שייכי לנבואה

הנה בזהר (זוה"ח תיקונים ק"ג ע"ב) כ' דנצח והוד הם ב' נחלים שיוצאים מן היסוד. ובזמן החורבן שהפסיק היסוד להשפיע למלכות יבשו. והיינו שמקור נביעת הנחל שייך ליסוד.

ונראה לפרש לפ"ז שזהו הל' חורבן בית המקדש. והיינו שביהמ"ק שייך לחיבור היסוד והמלכות. וכשחרב ביהמ"ק היסוד הפסיק להשפיע ולהתחבר למלכות ואז נפרדו ב' הבחינות דציון וירושלים. ולהנ"ל יש לפרש שהל' חרב הוא מל' יבש.

ונראה שיש לזה רמז במילה חרב שהיא בגי' ר"י. והוא מניין שנות השיעבוד של ישראל כמצרים ושייך מניין זה לבחינת גלות. וכן יש רמז לזה בב' השמות יצחק וישחק. והיינו שההפרש ביניהם בגי' הוא ר"י. והיינו דבחינת יצחק שייכא לגבורה ודין ולגלות. ובחינת ישחק

קרא עלי מועד (א' ט"ו)

היא בגי' תקפ"ה. ויש בזה רמז לגבורות מנצפ"ך שמנצפ"ך במילוי דהיינו מם נון צדיק פי כף עה"כ דה' אותיות הם בגי' תקפ"ה. והמילה שוממין היא בגי' מות. ומות שייך לגבורות כעניין מש"כ באר"י שמרור שייך לגבורות ומרור הוא בגי' מות. והיינו שהיסוד שייך לבחינת חי כמש"כ באר"י וביטול בחינת מועד דשייכא ליסוד כנ"ל שייכא לגבורות ולמות. ומות שייך לאבלות. וזש"כ דרכי ציון אבלות מבלי באי מועד כל שעריה שוממין.

ונראה שיש רמז למיתוק הדינים שיש במועדים במש"כ קרא עלי מועד לשבר בחורי. והיינו שהמילה בחורי היא אותיות ב"ח ור"י. ורומז ל' גבורות דמנצפ"ך כפולות שהאותיות ב"ח הם בגי' י' והאותיות ור"י הם בגי' גבורה. ולשבר בחורי רומז למיתוק הדינים ושבירתם. ועניין המיתוק שיש במועדים רמז בשם חג שהוא ר"ת חסד גבורה. ונראה שזה נרמז נמי במש"כ דרכי ציון אבלות מבלי באי מועד כל שעריה שוממין (א' ד'). והיינו שהמילה שעריה

נראה דבחינת מועד שייכא לציון ויסוד כמש"כ דרכי ציון אבלות מבלי באי מועד (א' ד'). וכן בהאי קרא דכתיב קרא עלי מועד כתיב לשבר בחורי ובחינת בחור שייכא ליסוד. וכן מועד שייך לרגל ששייך בו ל' מעידה כמש"כ בתהילים (י"ח ל"ז) ולא מעדו קרסולי. ומעידה שייכא לנפילה דשייכא לגלות שעם ישראל בבחינת נפילה. וכן רגל שייכא ליסוד כמש"כ האר"י (שער מאמרי רז"ל ד"ח ע"ג). (וזה עניין ג' גלים דהרגל הג' שייכא ליסוד כמש"כ האר"י).

עיני עיני ירדה מים (א' ט"ז)

ולו"ל במילוי הם למד ויו למד. והגי' שלהם היא ק"ע. וזהו הגי' של יוסף דוד. ויש בזה רמז שבחיבור היסוד והמלכות דשייך לחיבור ב' הבחינות דיוסף ודוד תבא הגאולה. וזה נרמז באותיות אבא ל' ו' ל' דהיינו שהקב"ה אומר אבא לדור ביניכם בזמן שיחזור החיבור בין היסוד למלכות. (ואולי לזה רומז לשון תשרי שאחריהם שהוא מל' השראת השכינה וכמו שמבקשים בארמית יהא רעוא קמיה דתשרי על עמיה).

ירדה שהאותיות ר"ד הם בגי' צדיק דשייך ליסוד. והאותיות י-ה בפירוד שייכי לפירוד י' דשייכא לאיש מה' דשייכא לאשה. ונראה שיש רמז לזה באותיות תמוז שהם אותיות תם ו"ז. והיינו שבחורבן נגמר החיבור בין הו' לז' והיינו בין היסוד שהיא שישית בחג"ת נהי"מ למלכות שהיא שביעית בחג"ת נהי"מ. ואולי יש לפרש שזה נרמז גם באותיות אב אלול. והיינו שהם אותיות אבא לו"ל.

נראה דבמש"כ עיני עיני ירדה מים נרמז עניין הגלות דשייכא לדינים דגבורות מנצפ"ך שהם בגי' פ"ר. והתיבות עיני עיני הם בגי' פ"ר. ובאר"י (ליקוטי תורה פר' בא וכן הוא בספר יצירה ובזהר) כ' דתמוז ואב שייכי לב' עינים. ונראה שגם זה נרמז במש"כ עיני עיני. ונראה דמש"כ ירדה מים רומז ליסוד דשייך למים כמש"כ באר"י (סידור האר"י). והיינו שהיסוד נפרד בתמוז ואב מהמלכות ועי"ז נחרב הבית ויצאו ישראל לגלות. ויש לזה רמז בתיבת

ישבו לארץ ידמו זקני בת ציון הורידו לארץ ראשן בתולת ירושלם (ב' י')

ראשן בתולת ירושלם. ונראה שיש בזה רמז לבחינת מלכות דשייכא לבתולה ולירושלים. והיינו כמש"כ באר"י שבחינת ציון שייכא ליסוד ובחינת ירושלם שייכא למלכות.

פנים זקן וכמש"כ באר"י דשייך למש"כ והדרת פני זקן. ואפשר דשייך לזה מש"כ ביוסף שהיה יפה תואר. ונראה דזש"כ (שם ד' יא') ויצת אש בציון ותאכל יסודותיה דציון שייכא ליסוד. ובסיפא דהאי קרא כתיב הורידו לארץ

הנה בחינת ציון שייכא לזקנה דזקן בגי' יוסף וציון עה"כ. ושייך לזה מה שיוסף היה בן זקנים דשייך לבחינת זקן. ונראה שזה עניין מש"כ בהאי קרא זקני בת ציון. ונראה דשייך לזה מש"כ ויצא מבית ציון כל הדרה והיינו כמש"כ חז"ל שהדרת

רמזים בענייני החורבן והכותל המערבי

רמז בקרא דמקולות מים רבים וגו' לדמעות הבכי על החורבן

בתהילים (צ"ג א') כ' ה' מלך גאות לבש וגו' מקולות מים רבים אדירים משברי ים אדיר במרום ה'. ונראה לבאר דמקולות מים רבים שייך לקולות הבכי והדמעות שנשפכו כמים רבים במשך הדורות על חורבן הבית. ועניין החורבן שייך לבחינה דאדירים משברי ים כמש"כ (איכה ב' י"ג) כי גדול כים שברך מי ירפא לך. וביהמ"ק נקרא אדיר וא"כ אדירים רומז לב' בתי המקדשות שנחרבו. ואדיר במרום ה' רומז לביהמ"ק השלישי שנבנה בזכות הדמעות שנשפכו כמים רבים וכמש"א (תענית ל' ע"ב) כל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה וזהו אדיר במרום ה' דביהמ"ק שייך למרום שיירד מן השמים.

רמזים במש"כ הנה זה עומד אחר כתלנו (שה"ש ב' ט')

נראה שיש רמז במילים אחר כתלנו לאותיות שאחרי האותיות כ' ת' ל' נ' ו'. והיינו האותיות ל' א' מ' ס' ז'. והיינו שהג' שלהם היא קל"ח. ורומז למשיח ששמו מנחם או צמח שהם בגי' קל"ח כמבואר בסנהדרין בפ' חלק.

ונראה שיש בהם עוד רמז לס"מ שיש לו ז' שמות ולעת"ל יתבער מן העולם. ובסדר הפוך האותיות הנ"ל הם ז' סמא"ל. וזה נרמז באחר כתלנו שרומז לס'טרא אחרא. ושייך לבחינה דוהסר שטן וכו' ומאחרינו.

ונראה שיש בזה עוד רמז לג' האבות. והיינו שיש בחינה שהמנצפ"ך עומדים אחרי הכ"ב אותיות ואז הק' היא אחר ת' ואז היא בגי' ה' מאות. ובחשבון זה האותיות שאחרי האותיות כתלנו הם בגי' תרל"ז שעה"כ הם בגי' אברהם יצחק יעקב. וכן המילה כותל היא בגי' אברהם יצחק.

ונראה שיש רמז במילה כתלנו רומזת לג' האבות. והיינו שהאותיות תנ"ו הם בגי' אברהם יצחק. והאותיות כל רומזות

ליעקב דשייך למידה הנקראת כל כדכתיב (ברא' ל"ג י"א) כי חנני אלקים וכי יש לי כל. ובאמת יש שכ' דאיכא ד' כתלים בד' רוחות והם כנגד אברהם יצחק יעקב ושכינה. ושכינה במערב והיא כנגד כותל מערבי ולכך אינו חרב לעולם.

ונראה שיש בחינה שאחר כתלנו האותיות שמאחורי האותיות כתלנו דהיינו האותיות שלפניהם. והם האותיות י' ש' כ' מ' ה'. ונראה שיש בהם רמז למיתוק הדינים שהם בגי' ה' ש"ע. וש"ע הוא הגי' של התיבות חסד רחמים. וה' ש"ע רומז למיתוק ה' גבורות דמנצפ"ך בחסד ורחמים. ועניין מיתוק הדינים שייך לגאולה ולג' האבות. וש"ע רומז נמי לש"ע ניצוצין דנהורא דשייכי למיתוק הדינים.

ונראה שיש בזה עוד רמז והיינו שהתיבות הנה זה הם בגי' חסד וזש"כ (שה"ש שם) הנה זה - עומד אחר כתלנו שענין החסד ומיתוק הדינים נרמז באותיות שמאחורי האותיות כתלנו. ונראה להוסיף בזה עוד שהאותיות